

IBDIS | We know books Colinde

Colinde ♦ Poezii de iarnă ♦ Strigături ♦ Obiceiuri de sărbători

Andreas

Colindele sunt creații literare care aparțin folclorului și prin care se adresează o urare cu prilejul sărbătorilor de iarnă. Versurile se recită într-un anume ritm sau se cântă de către grupuri de copii, care umblă pe la case și cer gazdelor să fie primiți „la colindat”.

Urarea versificată ce se cântă întotdeauna la sărbătorile Crăciunului (...) se numește *colind*, *colindă* sau *corindă* și numai rareori *urare* sau *urare la fereastră*. Cuprinsul colindului este foarte felurit și, prin urmare, împărțirea colindelor în categorii felurite este cu neputință de făcut. Două categorii par mai bine deosebite: una ar cuprinde *colindele cu un conținut religios*, iar alta pe cele cu un conținut lumesc. (...)

Pentru colind se întovărășesc mai ales copiii caselor vecine, care să se poată întâlni și pentru pregătire, dar și noaptea, pentru a împărți ce au strâns. În ziua de ajun, ceata de colindători se adună în casa unuia dintre ei și mai repetă colindurile. Colindătorii vin în case cu numele Domnului, menit să risipească mâhnirile și să aducă mierea nădejdi, deci se socotește ca un păcat mare faptul că unii nu primesc colindătorii.

În case e lumină (...), oamenii stau de vorbă sau privesc pe fereastră. Gospodina este cea care se va duce «să dea» colindătorilor. (...) La o oră sau două după miezul nopții, cândurile de colindători încep a se rări și, prin urmare, ferestrele caselor, una câte una, se pot întuneca. Cetele se îndreaptă spre casa unuia și câtimea banilor găsiți se împart după răboj, colacii, covrigii, poamele și bucatele se găsesc în traistă. Fiecare colindător își ia partea sa.

LIBRIS We know books

COLINDE ȘI POEZII DE IARNĂ DIN LITERATURA POPULARĂ

Am plecat să colindăm

Am plecat să colindăm
Domn, Domn să-nălțăm!
Că boierii nu-s acasă,
Domn, Domn să-nălțăm!
Au plecat la vânătoare,
Domn, Domn să-nălțăm!
Să vâneze căprioare,
Domn, Domn să-nălțăm!
Căprioare n-au vânat,
Domn, Domn să-nălțăm!
Și-au vânat un iepuraș,
Domn, Domn să-nălțăm!
Să facă din pielea lui
Domn, Domn să-nălțăm!
Veșmânt frumos Domnului!

Domn, Domn să-nălțăm

Noi umblăm și colindăm
Domn, Domn să-nălțăm,
Și pe Dumnezeu purtăm,
Domn, Domn să-nălțăm.
Mesia chip luminos,
Domn, Domn să-nălțăm
C-astăzi s-a născut Hristos,
Domn, Domn să-nălțăm.
Și ne-aduce bucurie,
Domn, Domn să-nălțăm,
Pace, har și veselie
Domn, Domn să-nălțăm.
Slavă întru cei de sus,
C-astăzi s-a născut Iisus.

O, ce veste minunată! (1)

O, ce veste minunată
În Vitleem ni s-arată.
Astăzi S-a născut
Cel fără-nceput,
Cum au spus proorocii.

Că la Vitleem, Maria,
Săvârșind călătoria,
Într-un mic sălaș,
Lâng-acel oraș,
A născut pe Mesia.

Pe Fiul în al Său nume
Tatăl L-a trimis în lume,
Să se nască
Și să crească,
Să ne mântuiască.

O, ce veste minunată! (2)

O, ce veste minunată
În Betleem ni s-arată
Că a născut prunc,
Prunc din Duhul Sfânt,
Fecioara curată.
Că la Betleem Maria,
Săvârșind călătoria,
În sărac lăcaș lâng-acel oraș,
A născut pe Mesia.
Pe Fiul cel din vecie,
Ce L-a trimis Tatăl mie,
Să se nască și să crească,
Să ne mântuiască.

O, ce veste minunată (3)

O, ce veste minunată
Lângă Vitleem s-arată,
Cerul strălucea, îngerii veneau
Pe-o rază curată.

Păstorilor din câmpie
Le vestește-o bucurie,
Că-ntr-un mic lăcaș,
Din acel oraș,
S-a născut Mesia.

Păstorii, cum auziră,
Spre lăcașul sfânt porniră,
Într-însul intrară
Și se închinară
Cu credință mare.

Vrut-a Domnul să se nască,
În colibă păstorească,
Să se nască
Și să crească,
Să ne mântuiască.

E Iisus, păstorul Mare,
 Turmă ca el nimeni n-are,
 Noi îl lăudăm
 Și ne închinăm
 Cu credință mare.

Astăzi s-a născut Hristos

Astăzi s-a născut Hristos,
 Mesia cel luminos,
 Laudați și cântați,
 Și vă bucurați!

Mititel și-nfășătel,
 În scutec de bumbăcel,
 Laudați și cântați,
 Și vă bucurați!

Și de-acum până-n vecie,
 Mila Domnului să fie!
 Laudați și cântați,
 Și vă bucurați!

Vântul bate, nu răzbate,
 Neaua ninge, nu-L atinge,
 Laudați și cântați,
 Și vă bucurați!

